

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3101/2022. (III. 10.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény 595. § (6) bekezdés, valamint a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 5.Bf.232/2019/20. számú ítélete, valamint 4.Beüf.11.002/2020/3. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó gazdasági társaság jogi képviselője (dr. Orosz János ügyvéd) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 26. § (1) bekezdés alapján a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 595. § (6) bekezdés, továbbá az Abtv. 27. § (1) bekezdés alapján a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 5.Bf.232/2019/20. számú ítélete, valamint a Fővárosi Törvényszék 6. Bpk.437/2020/2. számú végzése és a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 4.Beüf.11.002/2020/3. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt terjesztett elő.
  - [2] Az indítványozó gazdasági társaság ügyvezető igazgatója és társai ellen adócsalás bűntette és más bűncselekmény miatt indult eljárásban a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 2019. november 22-én jogerős 5.Bf.232/2019/20. számú ítéletében az indítványozó gazdasági társasággal szemben 26 639 128 Ft összegben vagyonek Kobzást rendelt el a Be. 595. § (6) bekezdése alapján.
  - [3] Az indítványozó gazdasági társaság mint vagyoni érdekelt jogi képviselője által a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 5.Bf.232/2019/20. számú ítéletének vagyonek Kobzást elrendelő rendelkezése ellen benyújtott egyszerűsített felülvizsgálati indítványát a Fővárosi Törvényszék 2020. október 21-én kelt 6.Bpk.437/2020/2. számú végzésével elutasította.
  - [4] A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 2021. január 5-én végleges 4.Beüf.11.002/2020/3. számú végzésével az elsőfokú végzést helybenhagyta.
  - [5] Az indítványozó gazdasági társaság jogi képviselője útján 2021. március 3-án az első fokon eljáró Fővárosi Törvényszékhez benyújtotta alkotmányjogi panaszát, amelyben az Abtv. 26. § (1) bekezdése alapján a Be. 595. § (6) bekezdés alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését indítványozta. Az indítványozó gazdasági társaság szerint a törvényi rendelkezés álláspontja szerint sérti az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdést, a XXVIII. cikk (1) bekezdésben szereplő tisztességes eljárás elvéhez kapcsolódó funkciómegosztás büntetőeljárásjogi alapelvét, valamint a XXVIII. cikk (7) bekezdésben rögzített jogorvoslathoz való jogát.
  - [6] Az indítványozó az Abtv. 27. § (1) bekezdés alapján a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 5.Bf.232/2019/20. számú ítéletét támadta az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése alapján, mert – a támadott jogszabályi rendelkezésnek megfelelően – a bíróság hivatalból, ügyészi indítvány nélkül rendelte el a vagyonek Kobzást. Az egyszerűsített felülvizsgálati eljárásban hozott első és másodfokú bírósági határozat pedig álláspontja szerint az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésben foglalt jogorvoslathoz való jogát sérti, mert a vagyonek Kobzást elrendelése ellen az egyszerűsített felülvizsgálati eljárás igénybe vétele áll csak rendelkezésére, amelyben a felülvizsgált ítéletet hozó bírósággal azonos szintű bíróság jár el.
  - [7] Az indítványozó 2021. július 22-én benyújtott indítvány-kiegészítésben az alkotmányjogi panaszban foglaltakat összefoglalóan megismételte.
  - [8] Az igazságügyi miniszter az ügyben *amicus curiae*t nyújtott be, amelyben rögzített álláspontjára az Alkotmánybíróság jelen határozat indokolásában tekintettel volt.
- [9] 2. Az Alkotmánybíróság elsőként azt vizsgálta, hogy az indítvány megfelel-e az alkotmányjogi panaszok befogadhatóságára vonatkozó kritériumoknak.

- [10] 2.1. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése értelmében az Abtv. 26. § (1) bekezdés és az Abtv. 27. § (1) bekezdés szerinti alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet benyújtani az ügyben első fokon eljáró bírósághoz címezve.
- [11] A Fővárosi Ítéletábrla mint másodfokú bíróság 4.Beüf.11.002/2020/3. számú végzését az indítványozó jogi képviselője 2021. január 5-én vette át és alkotmányjogi panaszát 2021. március 3-án nyújtotta be az elsőfokú bíróságnál, így az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy az alkotmányjogi panasz határidőben érkezett.
- [12] Az alkotmányjogi panasz részben felel meg az Abtv. 52. § (1), illetve (1b) bekezdésben foglalt, a határozott kérelemre vonatkozó követelményeknek. Az indítvány tartalmazza az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést [az Abtv. 26. § (1) és 27. § (1) bekezdés], a támadott jogszabályi rendelkezést [Be. 595. § (6) bekezdés] és a bírósági határozatok megjelölését (Fővárosi Ítéletábrla mint másodfokú bíróság 5.Bf.232/2019/20. számú ítélete és 4.Beüf.11.002/2020/3. számú végzése), az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit [B] cikk (1) bekezdés, XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdés], valamint indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett jogszabályi rendelkezés és bírói döntések miért ellentétesek az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel. Az indítvány kifejezett kérelmet tartalmaz továbbá abban a tekintetben, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg a támadott jogszabályi rendelkezés és a bírósági határozatok alaptörvény-ellenességét és semmisítse meg azokat.
- [13] Az Abtv. 26. § (1) bekezdés a) és 27. § (1) bekezdés a) pontja értelmében az alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti. Az indítványozó gazdasági társaság az alkotmányjogi panaszának alapul szolgáló büntető ügyben vagyoni érdekelt volt, így érintettnek tekinthető. Az Alkotmánybíróság rögzítette továbbá, hogy az indítványozó a rendelkezésére álló jogorvoslati lehetőségeket kimerítette.
- [14] Az indítvány részben nem tesz eleget a befogadhatóság követelményeinek, mert alkotmányjogi panasz az Abtv. 26. § (1) bekezdés és 27. § (1) bekezdés alapján csak Alaptörvényben biztosított jog sérelmére alapítható. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdés sérelmére alkotmányjogi panaszt ezért csak kivételes esetben lehet alapítani, mégpedig a visszaható hatályú jogalkotás és a felkészülési idő hiánya esetén [3268/2012. (X. 4.) AB végzés, Indokolás [14]–[17]; 3322/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [10]; 3323/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [9]; 3324/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [9]; 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [11]]. Tekintettel arra, hogy az indítványozó nem terjesztett elő ilyen vonatkozású indokolást, így az alkotmányjogi panasz ebben a tekintetben érdemi vizsgálatra nem alkalmas.
- [15] 2.2. Az Abtv. 27. §-a alapján alkotmányjogi panaszának a bírói döntések közül csak a bírósági eljárást – az ügy érdemében hozott, vagy egyéb határozattal – befejező döntések ellen van helye [például: 3090/2014. (IV. 1.) AB végzés, Indokolás [22]; 3131/2017. (V. 30.) AB végzés, Indokolás [6]; 3279/2017. (XI. 2.) AB végzés, Indokolás [7]; 3168/2018. (V. 18.) AB végzés, Indokolás [38]–[41]]. A bírósági eljárást – egyéb határozattal – befejező bírói döntések minősítése során az Alkotmánybíróság a panasz alapjául szolgáló bírósági eljárást (vagy annak valamelyik szakaszát) szabályozó törvényi rendelkezéseket veszi alapul.
- [16] Az Alkotmánybíróság gyakorlatában az egyszerűsített felülvizsgálati eljárás tárgyát képező kérdésben – a Be. 674. § (2) és (4) bekezdése alapján – hozott végzés az Abtv. 27. §-a alapján alkotmányjogi panasszal megtámadható [3120/2021. (IV. 14.) AB végzés]. Erre tekintettel a jelen ügyben az alkotmányjogi panasz megfelel az Abtv. 27. §-ában foglaltaknak.
- [17] Ezzel összefüggésben az Alkotmánybíróság rámutat arra is, hogy az Abtv. 27. § (1) bekezdésén alapuló eljárásban a Fővárosi Ítéletábrla mint másodfokú bíróság 5.Bf.232/2019/20. számú ítéletét nem vizsgálhatta, kizárólag az egyszerűsített felülvizsgálatban hozott bírói döntések állított alaptörvény-ellenességére terjedhet ki a vizsgálata.
- [18] 3. Az Abtv. 29. §-a alapján az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának további feltétele, hogy az a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását [3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]; 34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [18]]. A feltételek meglétének vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.
- [19] Az indítványozó az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerinti panaszában azt kifogásolta, hogy a másodfokú bíróság a hatályos jogszabályi rendelkezéseknek megfelelően járt el és ez álláspontja szerint sértette az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésében foglalt jogait. Az indítványozó a Fővárosi Ítéletábrla mint másodfokú bíróság

5.Bf.232/2019/20. számú ítéletében elrendelt vagyonekobzás elleni felülvizsgálati indítványának elutasításáról szóló 4.Beüf.11002/2020/3. számú végzése tekintetében ugyanazon a kifogásokat hozza fel, amelyeket a támadott jogszabályi rendelkezéssel szemben kifejt. Kifogásai szerint a másodfokú bíróság helyben hagyta azt, hogy korábban – a támadott jogszabályi rendelkezéssel összhangban – hivatalból, ügyészi indítvány nélkül járt el és másodfokon vagyonekobzást rendelt el. Az indítványozó lényegében a számára kedvezőtlen bírói döntés törvényességi kritikáját fogalmazza meg.

- [20] Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint az Abtv. 27. § (1) bekezdésében szabályozott hatáskörében eljárva kizárólag a bírói döntés és az Alaptörvény összhangját biztosítja. A tisztességes eljárás alapjoga nem teremthet alapot arra, hogy a bírósági szervezet felett hagyományos, negyedfokú jogorvoslati fórumként járjon el [3352/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]–[15]]. Az Alkotmánybíróság több esetben rögzítette, hogy egyrészt nem tekinthető ténybírósnak, ennek következtében a nyomozás, illetve a bizonyítási eljárás lefolytatása, a bizonyítékok értékelése és ezen keresztül a tényállás megállapítása, illetve annak bizonyos fokú felülvizsgálata a jogorvoslati eljárás(ok) során az eljáró bíróságok feladata. A bizonyítékok bírói mérlegelésének (annak, hogy a rendes bíróságok egy-egy tényt miként értékelték), valamint a bírósági eljárás teljes egészének ismételt felülbírálatára az Alkotmánybíróság nem rendelkezik felhatalmazással. A bíróságok ezen értékelő tevékenysége így nem lehet alkotmányossági vizsgálat tárgya [21/2016. (XI. 30.) AB határozat, Indokolás [24]; 3013/2016. (I. 25.) AB végzés, Indokolás [18]; 3221/2014. (IX. 22.) AB végzés, Indokolás [14]–[15]; 3309/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [5]].
- [21] Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint ezért az Abtv. 27. § (1) bekezdése alapján benyújtott alkotmányjogi panasz nem veti fel az ügy érdemére kiható alaptörvény-ellenesség kételyét, illetve nem alapoz meg alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést.
- [22] Az indítványozó az Abtv. 26. § (1) bekezdés szerinti panaszában azt állította, hogy a Be. 595. § (6) bekezdése az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésben rögzített tisztességes eljáráshoz való jog és ezzel összefüggésben a funkciómegosztás elvével ellentétes, mert a másodfokú bíróság hivatalból, ügyészi indítvány és a terhelt terhére bejelentett fellebbezés nélkül határozhat a vagyonekobzásról.
- [23] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésben foglalt tisztességes eljáráshoz való jogból levezetett funkciómegosztás elvéből (Be. 5. §) fakadó kíváncsi, hogy a büntetőeljárásban a vád, a védelem és az ítékezés elkülönüljön. Az elv a tisztességes eljárás valamely részjogosítványához kapcsolódik (pl. a pártatlansághoz), de az indítványozó nem jelölte meg, hogy melyik részjogosítvány megsértésének szempontjából kéri az alkotmányos vizsgálatot.
- [24] A funkciómegosztás alapelve a büntetőeljárás feladatok hatóságok közötti elosztásának következetes rendjét alakítja ki, voltaképpen egy munkamegosztást deklarálna. Az Alkotmánybíróság azonban ezt a munkamegosztást nem értelmezte mereven és a büntetőjogi főkérdésben – a terhelt bűnösségének megállapításakor – is elfogadhatónak tartotta a hivatalból történő eljárást, ha annak célja a valóság hí tényállás megállapítása és ez a jogalkotói megoldás nem csorbítja a bíróság pártatlan pozícióját. Ilyen esetben a funkciómegosztás elvének érvényesítése az egyik legfontosabb biztosítéka annak, hogy a bíróság hivatalbóli bizonyítással összefüggő tevékenysége alkotmányos és törvényes keretek között maradjon [20/2020. (VIII. 4.) AB határozat, Indokolás [90]; 3242/2012. (IX. 28.) AB határozat, Indokolás [26], [28]].
- [25] A vagyonekobzás azonban nem a büntetőjogi főkérdésről szóló döntés és jelen esetben nem is a terhelttel szemben alkalmazták, így az indítványozó által megjelölt súlyosítási tilalom sem értelmezhető. Ezen szankció a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) VIII. fejezetében az intézkedések között szerepel. A vagyonekobzás alkalmazása – ahogy azt az eljáró bíróságok is kifejtették – semmilyen jogági felelősség megállapításához nem köthető, vagyis sem jogellenességet, sem felróhatóságot, sem pedig egyéb jogágazati felelősséget nem kíván meg alapfeltételként [lásd Fővárosi Ítéltábla támadott végzése 2. oldal 6. bekezdés]. Az intézkedésről szóló döntés ezen kívül a Btk. 74. § (2) bekezdésében foglalt feltételek fennállása esetén kötelező. Eszerint „[a] vagyonekobzást el kell rendelni arra a bűncselekmény elkövetéséből eredő, a bűncselekmény elkövetése során vagy azzal összefüggésben szerzett vagyona is, amellyel más gazdagodott. Ha gazdálkodó szervezet gazdagodott ilyen vagyonnal, a vagyonekobzást a gazdálkodó szervezettel szemben kell elrendelni.”
- [26] A jelen ügyben támadott vagyonekobzási rendelkezés, mint büntetőjogi intézkedés két fontos jellemzője az alkotmányjogi panaszban előterjesztett alkotmányos kifogások megítélése szempontjából tehát az, hogy a büntetőjogi főkérdéstől, a bűnösségtől független járulékos büntetőjogi intézkedés, továbbá jelen esetben

nem terhelten szemben alkalmazták, hanem a tőle elkülönült vagyonnal rendelkező jogi személy terhére rendelték el a bíróságok.

- [27] A támadott jogszabályi rendelkezés, a Be. 595. § (6) bekezdése alapján egy járulékos kérdésről van szó, amelyben a tényállás már rögzített, a gazdagodás megállapítható, a Btk. pedig kötelezően előírja a vagyoneklobzást, ennek következtében a bíróság lényegében klasszikus ítélezési tevékenységet nem végez. Ebben az esetben a másodfokú bíróság döntése az elsőfokú bíróság mulasztását hivatott pótolni.
- [28] Mindezen körülmények mérlegelése alapján az Alkotmánybíróság álláspontja szerint a támadott rendelkezés a bíróság hivatalbóli eljárása folytán nem vet fel az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből levezetett funkciómegosztás elvével kapcsolatos alkotmányos kételyt, így az indítvány érdemi vizsgálatát ebben a tekintetben mellőzte.
- [29] Az indítványozó szerint a Be. 595. § (6) bekezdése több okból sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésben foglalt jogorvoslathoz való jogot. Egyrészt azért, mert olyan másodfokú döntésről van szó, amely az elsőfokú döntéssel ellentétes és ellene még sincs helye harmadfokú felülvizsgálatnak. Másrészt azért, mert a Be. 595. § (6) bekezdés szerinti döntés ellen egyszerűsített felülvizsgálatra ugyan van lehetőség, de annak folytán ugyanaz az első- és másodfokú bíróság hoz határozatot, amely a vagyoneklobzásról határozott. Az indítványozó álláspontja szerint ez nem felel meg az Alkotmánybíróság által rögzített azon követelménynek, hogy az érintettek a jogait lényegesen befolyásoló határozat tekintetében lehetősége legyen más szervhez vagy azonos szerv magasabb fórumához fordulni [22/2014. (VII. 15.) AB határozat, Indokolás [82]].
- [30] Az Alkotmánybíróság utal arra, hogy az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdés a rendes jogorvoslatok biztosítására vonatkozik. A jogalkotót pedig széles mérlegelési jog illeti meg abban a tekintetben, hogy milyen esetben biztosít lehetőséget a felülvizsgálati eljárásra, illetve milyen módon határozza meg annak tartalmát, korlátait. Ennek megfelelően a felülvizsgálat intézménye hatályos jogunkban a jogerős döntés ellen – eleve korlátozott körben – igénybe vehető rendkívüli jogorvoslat [legutóbb pl. 3245/2018. (VII. 11.) AB határozat, Indokolás [27]; 3025/2016. (II. 23.) AB határozat, Indokolás [22], eredetileg: 1/1994. (I. 7.) AB határozat, ABH 1994, 29, 38; 42/2004. (XI. 9.) AB határozat, ABH 2004, 551, 571]. Az indítványnak az egyszerűsített felülvizsgálatra vonatkozó alkotmányos kifogásait az Alkotmánybíróság ezért ebben az alkotmányjogi összefüggésben nem vizsgálhatta.
- [31] Az Alkotmánybíróság 3020/2018. (I. 26.) AB határozatában rögzítette továbbá, hogy következetes gyakorlata szerint a rendes jogorvoslathoz való jog lényegi tartalma az érdemi határozatok tekintetében a más szervhez, vagy ugyanazon szervezeten belüli magasabb fórumhoz fordulás lehetősége [lásd: 5/1992. (I. 30.) AB határozat, ABH 1992, 27, 31; 35/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [16], legutóbb megerősítve: 3059/2017. (III. 20.) AB végzés, Indokolás [15]]. A jogorvoslathoz való alapjog biztosítását jelenti, ha az eljárásban a törvény garantálja az érintett számára, hogy ügyét az alapügyben eljáró szervtől különböző szerv bírálja el (513/B/1994. AB határozat, ABH 1994, 731, 734). Minden jogorvoslat lényegi eleme a „jogorvoslás” lehetősége, vagyis a jogorvoslat fogalmilag és szubsztanciálisan tartalmazza a jogsérelem orvosolhatóságát [23/1998. (VI. 9.) AB határozat, ABH 1998, 182, 186, 3064/2014. (III. 26.) AB határozat, Indokolás [15]; legutóbb megerősítve: 18/2017. (VII. 18.) AB határozat]. A különböző eljárásokban a jogalkotó eltérő jogorvoslati formákat, jogorvoslatot elbíráló fórumokat állapíthat meg, valamint azt is eltérően határozhatja meg, hogy hány fokú jogorvoslati rendszer érvényesülhet [1437/B/1990. AB határozat, ABH 1992, 453, 454; hasonlóan: 22/2014. (VII. 15.) AB határozat, Indokolás [95]; 3020/2018. (I. 26.) Indokolás [35]–[36]].
- [32] Az Alkotmánybíróság megjegyzi, hogy a másodfokú bíróságnak az elsőfokú bíróságéval ellentétes ítélete ellen csak a Be. 615. § (2) bekezdésében foglalt olyan esetekben van helye, amelyek a büntetőjogi főkérdésre vonatkoznak. A jogalkotónak a jogorvoslati rendszer kialakítása tekintetben mérlegelési lehetősége van, és jelen esetben a járulékos kérdések tekintetében nem nyitotta meg ezt a jogorvoslati utat.
- [33] A járulékos kérdések vonatkozásában a másodfokú felülbírálat terjedelmével kapcsolatban a Be. úgy rendelkezik, hogy „[a] másodfokú bíróság hivatalból dönt az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdésekben” [Be. 590. § (7) bekezdés]. Egyszerűsített felülvizsgálati eljárás lefolytatásának van helye, ha a bíróság az alapügyben a törvény kötelező rendelkezése ellenére nem rendelkezett, vagy nem a törvénynek megfelelően rendelkezett a Be. 671. § 1–18. pontjaiban felsorolt járulékos kérdésekről (pl. szabadságvesztés végrehajtási fokozatának megállapításáról, felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtásának elrendeléséről, feltételes szabadságra vonatkozó rendelkezésről, az elkobzásról, a vagyoneklobzásról vagy az elektronikus adat végleges hozzáférhetetlenné tételéről, a lefoglalt dologról, a zár alá vétel feloldásáról, stb.).

- [34] Az Alkotmánybíróság a Be. 595. § (6) bekezdésben foglalt rendelkezést a jogorvoslathoz való jog, a rendes jogorvoslat alkotmányos szempontrendszerét szem előtt tartva értelmezte. A támadott rendelkezés az elsőfokú bíróság által hozott járulékos döntés, a vagyonelemek tekintetében teremt egyfokú jogorvoslatot, és nem a büntetőjogi főkérdésben, az ügy érdemében jelent állásfoglalást. Arra ad módot, hogy az elsőfokú bíróság nyilvánvaló mulasztását az ítélet és az azt megelőző eljárás teljes felülvizsgálata nélkül korrigálni lehessen. A támadott rendelkezés ugyanazon szerven belül magasabb fórumhoz fordulást jelent, hiszen az elsőfokú bíróság mulasztását a másodfokú bíróság pótolja, így az egyfokú jogorvoslati rendszer követelményének is eleget tesz. A jogsérelem orvosolhatóságát is biztosítja, hiszen ha a feltételek nem állnak fenn, pl. nem bűncselekményhez kapcsolódik a gazdagodás, akkor a másodfokú bíróság nem alkalmazhatja.
- [35] Mindezen körülmények alapján az Alkotmánybíróság álláspontja szerint az indítványban foglaltak nem vetik fel a támadott jogszabályi rendelkezés tekintetében az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésének alaptörvényellenességét, és nem alapoznak meg alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést.
- [36] 4. A kifejtettek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az az Abtv. 26. § (1) bekezdése és az Abtv. 27. § (1) bekezdése alapján benyújtott alkotmányjogi panasz nem felel meg az Abtv. 29. §-ában írt befogadási kritériumoknak. Erre tekintettel az indítványt, az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) és h) pontjai alapján visszautasította.

Budapest, 2022. február 22.

Dr. Juhász Miklós s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Juhász Miklós s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Czine Ágnes
előadó alkotmánybíró helyett

Dr. Juhász Miklós s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Horváth Attila
alkotmánybíró helyett

Dr. Juhász Miklós s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Juhász Imre
alkotmánybíró helyett

Dr. Juhász Miklós s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Sulyok Tamás
alkotmánybíró helyett

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/676/2021.

